Pozvanie do tmy

There are no translations available.

From: Janko<janko@bestofliterature.com>

>To: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Poltergeist

>Date: 01. 03. 2002 05:53

Jaro,

uvedomujem si rozne okolnosti, najhorsie je, ze sa mi do bytu nastahovala nejaka bytost, od ktorej sa neodrazaju vlny standardneho spektra elektromagnetickeho ziarenia. Pokazila mi digitalne hodinky nielen naramkove, ale aj tachometricke na bicykli a dokonca mi zblbla aj hodinky v pocitaci, ktore mam riadene z internetu. V byte hybe roznymi predmetmi a vyplasila aj Evku, ked neskoro v noci bolo v skrini pocut rozne sramoty. Mozem povedat, ze prvykrat v zivote som zoci voci konfrontovany javom, ktory sa v odbornej literature zvykne nazyvat Poltergeist alebo tak nejako. Mozem povedat aj to, ze som ostal uplne zaskoceny. Ono je jedna vec, ked o tom citas, a druha, ked to sam zazijes. Prve, co ta zachvati je obrovsky strach. V tej chvili si do spiku kosti uvedomis, ze vsetok ten takzvany hmatatelny realny zivot okolo nas je naozaj len jedna cast vesmiru, a ta druha sa sprava podla fyzikalnych zakonov, ktore sme este

Pozvanie do tmy

neobjavili. A v tej druhej casti sa asi odohrava vsetko podstatne.

Naozajstna pravda je iba nasa absolutna bezmocnost. Viem bojovat s komarom alebo muchami v byte. Dokonca si viem predstavit aj boj s mravcami alebo mysou. Ale ako bojovat s bytostou, ktora ma nepoznanu fyzikalnu podstatu, o tom nemam ani potuchy.

Maj sa.Jano

>From: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>To: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Pre Jarika

>Date: 03. 03. 2002 23:33

Jarry,

vyhodili ma zo skoly, kde chodi Simonka. to bola posledna nadej, ze najdem azylovu podu, kde sa budem moct aspon na par minut do tyzdna so Simonkou stretnut. interpeloval som ministra skolstva. A NIC. len jeho bezvyznamny list, ze ma plno dolezitejsej roboty.

aj v Amarike su ministri len lenpanacikovia na paradu, co sa nedokazu zasadit za ziadnu spravnu vec?

R.

>From: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>To: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>Subject: RE: Pre Jarika

>Date: 04. 03. 2002 09:37

Rasto,

chce to len trochu optimizmu.

J.

Pozvanie do tmy

>Attachment

Jaroslav Bednárik

POZVANIE DO TMY

Pozvalo ma do tmy, nuž som šiel. Nie preto, že by som očakával pochopenie alebo odpustenie. Proste, pohyb. Krok za krokom, vdych za výdychom, habkajúce dlane opreté do neznáma. Veci miznú jedna za druhou, viac ich niet. Tmou postupujú hlasy, cítim vône, tuším ľudí. Záblesky čiernej modelujú tváre, tvary hláv. Vystupujú z ničoty a v ničote končia. Snažím sa ich zachytiť rukou, prstom alebo pohľadom. Unikajú tváre priateľov, žien, železničné stanice. Výkriky zo sna, vláčik z detstva. Mávajúce ruky, úsmev vo vzduchu, slzy na zemi. Slová nepočuť, len zvuk v hlave. Spoznávam oči, ktoré som mal rád. Krúžia vôkol mňa, chápavé a sympatické. Čas zastal na polceste a váha. Priestor sa kriví smerom ku mne. Mal by som niečo povedať, ale nehovorím nič. Sen hĺbi tunel pod snom. Tu nie je možnosť úniku. Nenávisť a láska sú sestry držiace sa za ruku. Milosrdná temnota láka: Odpočívaj v pokoji, svetlo! Väčšia časť konca sa nakláňa a je prívetivá. Radosť je dôrazná ako nad a dĺžeň. Temnota hustne do krájania. Krájam ju citmi, ktoré už nebolia. Sám v ľuďoch, čo tu nie sú. Cítia ma ešte niekedy? Odpovede zaväzujú otázkam oči a hrajú slepú babu. Žijeme jednoznačne a veľmi nám chýba možnosť opravy.

Posunutí do tmy a nenávratna - je toto riešenie?

Pozvalo ma do tmy, nuž som šiel. Nebolo iného pozvania, ktoré by som využil.